

Klimakleber: hoe ver moeten jongeren gaan?

Spreekende Duitse woorden #5

Columns - 17 november 2022 - Auteur: Inge Jooris

Overal in Europa, vooral in Duitsland, voeren klimaatactivisten de strijd op voor meer klimaatspanningen. Het voorbije jaar doken de 'Klimakleber' op, zij die zich met lijm, eerst aan de straten, later ook aan kunstwerken vastkleefden om te tonen: wij laten dit niet los. Ze stellen de vraag: *Was wenn die Regierung das nicht im Griff hat?* Wat als onze regering het niet kan? Niet geheel onterecht die vraag. Begin november heeft de deskundigenraad voor klimaat van de Duitse regering verklaard dat Duitsland zijn klimaatdoelstellingen voor 2030 waarschijnlijk niet zal halen.

De kritiek op de acties van 'Letzte Generation', 'Fridays for Future' en andere klimaatactivisten zwelt aan. Twee weken geleden overleed een fietser die met een betonmolen in aanvaring was gekomen. De hulpdiensten werden volgens mediaberichten opgehouden door een file die door een klimaatactie was veroorzaakt. Ook de acties met rode verf, het besmeuren van kunstwerken, het bestormen van partijhoofdkwartieren, Het komt hen op hevige kritiek te staan, zelfs van de Groenen. Economieminister Habeck noemde de acties: "Slecht en schadelijk voor de zaak."

Ook in de Bundestag, het Duitse parlement, lokken ze hevige debatten uit. Aanleiding was de motie "Strengere bestraffing van straatblokkeerders en museumproerkraaiers - bescherming van mensen en cultuurgoederen tegen radicaal protest", die de christendemocratische CDU/CSU heeft ingediend. Daarin eist de partij dat activisten die wegen blokkeren of de doorgang van politie, brandweer en reddingsdiensten belemmeren, gestraft worden met een gevangenisstraf van drie maanden tot vijf jaar. De CDU/CSU eisen daarenboven een minimale gevangenisstraf in plaats van boetes voor het beschadigen of vernielen van cultuurgoederen.

Duitsers houden van creatief zijn met taal. In deze rubriek belicht de Vlaamse Inge Jooris creatieve woordvondsten uit de Duitse actualiteit. Vandaag de

Klimakleber, die zich vastkleven op straat of aan gebouwen en zo een beter klimaatbeleid eisen.

Hoewel de stoplichtcoalitie de acties unaniem veroordeelt, was zij evenzeer unaniem in haar verzet tegen de strengere straffen. "Waarom zorgen jullie niet voor een verstandig klimaat- en vervoersbeleid, dan kunnen jullie iets teruggeven aan de maatschappij wat ze zestien jaar lang heeft gemist," schimpte een groen parlementslid, doelend op het ondermaatse klimaatbeleid gevoerd onder de voormalige christendemocratische bondskanselier Angela Merkel.

De Evangelische Kerk in Duitsland neemt het op voor de activisten. Ze nodigde een jonge vrouw van de 'Laatste Generatie' uit tijdens haar kerkvergadering en gaf haar 15 minuten spreektijd: "Mensen zetten hun fysieke integriteit, hun professionele en familiale toekomst en hun dagelijks leven op het spel omdat alle andere vormen van protest zijn uitgeput". Zij voegde eraan toe dat zij hun toevlucht nemen tot deze vormen van protest omdat waarschuwend stemmen nog steeds worden genegeerd en "omdat wij vertrouwen en naastenliefde in ons hart hebben". Ze kreeg een staand applaus. Net als Luisa Neubauer, de Duitse Greta Thunberg, vorige maand tijdens het congres van de Groenen in Bonn. Haar speech maakte *kip-kap* (gehakt, *red*) van het groene beleid in de regering, toch stonden de 1000 leden van de Groenen vol vuur te applaudisseren.

Buiten aan de ingang van het Groenen-congres stonden jongeren te protesteren tegen het wegvagen van het spookdorpje Lützerath om daar tijdelijk meer bruinkolen te kunnen ontginnen. Een jongen droeg een T-shirt waarop stond: "Kijk goed naar mij. Hier staat binnenkort jouw kind." Het raakte mij. Zelf ben ik al ettelijke keren meegelopen in een betoging voor meer klimaatbeleid.

Ik had tranen in mijn ogen toen enkele jaren geleden, duizenden en duizenden jongeren de schooldeuren achter zich dichtsloegen en door de straten van Brussel trokken met slogans als: 'Er is geen planeet B. Als het klimaat een bank was, dan was het al gered. The ocean is rising but so are we.' Heeft dat alles iets opgeleverd? Welke toekomst staat er onze jongeren te wachten? Als schoolstakingen en door de straten marcheren niet helpt, wat moet er dan gebeuren? Hoe ongerust is iemand die secondelijm op de handen smeert en zich vervolgens aan het asfalt van een afrit van de autosnelweg kleeft? Toeterende auto's en boze bestuurders, die soms gevaarlijk dichtbij komen rijden, trotseert? Ik vraag me af of al wie niet meer zo jong is, wel voldoende beseft hoe ongerust onze jongeren zijn over de toekomst van onze planeet en dus ... van hun leven?

Milieuverenigingen waarschuwen inmiddels voor het criminaliseren van activisten:

"De radicalen zijn niet de demonstranten. De radicalen zijn degenen die niet voldoen aan de verplichtingen om het klimaat te beschermen. Het is tijd om over effectieve klimaatbescherming te praten in plaats van bezorgde burgers te belasteren."

In totaal zijn er dit jaar in Berlijn alleen al bijna 2000 strafprocedures tegen klimaatactivisten ingeleid.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/52105/klimakleber-hoe-ver-moeten-jongeren-gaan>